Zadanie: wyznaczenie wartości wielomianu interpolacyjnego Newtona w danym punkcie

Do obliczenia wartości wielomianu, posłużono się wzorami podanymi na zajęciach, w miejsce x wstawiając wartość punktu, dla którego poszukujemy wartości. Kod programu obliczającego szukaną wartość zaprezentowano poniżej:

```
#include <vector>
#include <fstream>
#include <fstream>
#include <fstream>
#include <stdio.n>
#include <std>*include <stdio.n>
#include <stdio.n>
#include <stdio.n>
#include <std>*include <std>*include <stdio.n>
#include <std>*include <std>*include <std>*include <stdio.n>
#include <std>*include <std>*include <stdio.n>
#include <std>*include <stdio.n>
#include <std>*include <std>*include <stdio.n>
#include <std>*include <std>*include <stdio.n</code>
#include <std>*include <std>*include <stdio.n</code>
#include <st
```

```
//bbliczania pk
pk.push.back(1); // poniewaz p0 = 1
for (int k = 1; k <= n; ++k) //dla k od 1 do n
for (int k = 0; k <+ ++i) //dla k od 0 do k-1
for (ant i = 0; i < k; ++i) //dla k od 0 do k-1
for (ant i = 0; i < k; ++i) //dla k od k-1
for (ant i = 0; i < k; ++i) //dla k od k-1
for (ant i = 0; i < k; ++i) //dla k od k-1
for (ant i = bi)
cout << "p: ";
cout << "n";
//bbliczania bk
bk push.back(resly(0) second); // poniewaz b0 = f(x0)
for (int k = 1; k <= n; ++k) //dla k od 1 do n, petla oblcizajaca sume
double składniki = 0.0; //do blicznia ilorazu
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (int i = 0; i <= k; ++i) //obliczanie mianownika składnika sumy
for (
```

Przyjmując tak jak w instrukcji, że dane jest n+1 punktów (dlatego n wczytane z pliku zmniejszane jest o 1 i zwiększane przy wyświetlaniu), wyznaczono p_k i b_k dla $k \in <0$, n>. Wartości p_0 i b_0 ustawiono na wartości zadane w instrukcji ($p_0=1$ w linii 39, $b_0=f(x_0)$ w linii 58), następnie obliczono za pomocą podanych wzorów - p_k w liniach 40 - 49, przechowując składniki iloczynu postaci ($x=x_i$) w zmiennej pomocniczej. W podobny sposób obliczane jest b_k - w liniach 58 - 83. Każdy z elementów b_k przechowywany jest w osobnej zmiennej pomocniczej - osobno przechowywane są mianownik złożony z iloczynów, iloraz $f(x_i)$ i obliczonego mianownika i suma wyznaczonych ilorazów. Wartości p_k i b_k wyświetlane są odpowiednio w liniach 51 - 55 i 86 - 90.

Podobnie jak na poprzednim laboratorium, dane wczytywane są z pliku tekstowego. Kod został również poszerzony o pętlę pozwalającą na wielokrotne przeprowadzenie obliczeń bez potrzeby ponownego włączania programu.

Efektem działania programu są następujące wyniki:

```
Konsola debugowania programu Microsoft Visual Studio
Podaj ilosc powtorzen: 2
Podaj x punktu w ktorym chcesz wyznaczyc wartosc wielomianu: 2.5
p: 1 1.5 0.75 -0.375 0.5625
o: 1 3 1 -4.44089e-16 2.22045e-16
Wyniki:
        -Wezly interpolacji i ich wartosci funkcji:
         -Punkt, ktorego wartosc wyznaczono za pomoca interpolacji:
Podaj x punktu w ktorym chcesz wyznaczyc wartosc wielomianu: 3.5
p: 1 2.5 3.75 1.875 -0.9375
b: 1 3 1 -4.44089e-16 2.22045e-16
Wvniki:
         -Ilosc wezlow: 5
         -Wezly interpolacji i ich wartosci funkcji:
                 4 16
         -Punkt, ktorego wartosc wyznaczono za pomoca interpolacji:
                  x: 3.5
                  y: 12.25
:\Users\Zuza\source\repos\MetodyNumeryczne_lab2\x64\Debug\MetodyNumeryczne_lab2.exe (proces 18532) zakończono z kodem 0
Naciśnij dowolny klawisz, aby zamknąć to okno...
```

Wnioski:

Dzięki interpolacji wielomianowej Newtona można w dokładny sposób wyznaczyć szukane wartości nieznanej funkcji w danych punktach. Warto zauważyć, że obliczenia są dość dokładne - zaburzenia w obliczanej wartości b pojawiają się dopiero w szesnastym miejscu po przecinku, co można uznać za błąd związany z dokładnością przechowywanych liczb zmiennoprzecinkowych.